

Ik ben het oneens met het voorstel om de Zondagswet in te trekken. En wel om de volgende redenen:

1. De zondag als gemeenschappelijke rustdag is een zegen voor de maatschappij.
In deze tijd waarin mensen al zo druk zijn met veel zaken is het goed dat er één collectieve rustdag in de week is. Een dag dat iedereen bij kan komen van de wekelijkse verplichtingen. Zo'n dag in gezamenlijkheid hebben is nodig, omdat het op die manier ook voor iedereen een rustdag kan zijn.
2. Het is de taak van de overheid om het algemeen belang te dienen.
De overheid is er voor om te zorgen dat de belangen van alle mensen worden meegewogen. En niet alleen de meerderheid. Wellicht zijn de mensen die, om wat voor reden dan ook, waarde hecht aan de zondagsrust, in de minderheid. Ik vind het een taak van de overheid om ook met de mening van deze minderheid rekening te houden. Democratie houdt niet alleen in dat te allen tijde de wil van de meerderheid moet worden doorgedrukt. Maar daarin worden ook belangen van minderheden meegewogen. Het zou de overheid sieren invulling te geven aan deze verantwoordelijkheid.
3. Iets wat onlosmakelijk samenhangt met het voorgaande argument is dat Nederland veel heeft te danken aan de joods-christelijke waarden en tradities. De overheid zou deze waardevolle tradities dan ook moeten verdedigen en voorleven.
Misschien wil D66 het niet geloven, maar Nederland is Nederland geworden dankzij de normen en waarden die hier zolang gemeengoed zijn geweest. En die hun oorsprong vinden in de joods-christelijke traditie. Helaas worden deze waardevolle wortels van de samenleving steeds meer afgesneden. Met als droevig resultaat een samenleving die steeds meer verhard, waar tegenstellingen steeds groter worden, waar men geen respect meer voor elkaar heeft, waar geen rekening meer wordt gehouden met de gevoelens van de ander, waar sociale verbanden meer en meer vervagen, de onzekerheid onder mensen toeneemt. Ik besef me dat dit niet in zijn algemeenheid geldt, maar de tendens is de laatste tientallen jaren zonder twijfel zichtbaar. De vraag is waar het eindigt. D66 bewijst de samenleving geen dienst, door met haar voorstellen de zo waardevolle joods-christelijke tradities steeds verder naar de achtergrond te drukken. Wie zijn verleden loochent, loochent zijn toekomst.
4. Intrekken van de wet op de zondagsrust zet de deur open naar verdere uitholling van de zondagsrust. Dit gaat ten koste van de samenleving in zijn algemeenheid. Maar in het bijzonder aan de groep mensen die wel waarde hechten aan de zondagsrust. De consequenties kunnen op termijn bijvoorbeeld zijn dat we een 24-uurs economie krijgen waar men niet meer vrij is om op zondag niet te werken.
5. Dit voorstel toont maar weer eens aan wat de agenda van D66 is. Namelijk weg met alle overblijfselen van de joods-christelijke traditie. Uiteraard wordt dat niet zo expliciet gezegd, maar een goed verstaander heeft slechts een half woord nodig. Er worden schijnargumenten gebruikt als dat de huidige wet- en regelgeving toch niet te handhaven is (bv. verbod op godslastering) of dat een wet alleen maar een symbolische betekenis zou hebben en dus overbodig is. Daarmee vergeet D66 (en velen met haar) dat een symbolische betekenis zeer waardevol is. En dat je daarmee aangeeft welke waarden en normen je als maatschappij nastreeft. Het iedere keer weer proberen deze (symbolische) wetgeving te schrappen, is een teken dat men ook de laatste overblijfselen van onze christelijke traditie kwijt wil. Laten we onze joods-christelijke tradities koesteren en voor ogen houden dat dat Nederland heeft gevormd tot het land wat het nu is. Deze tradities zijn waardevoller dan u wellicht zult willen inzien.
6. Naast alle maatschappelijke argumenten die het belang van het handhaven van de zondagsrust onderstrepen, zijn er ook niet maatschappelijke argumenten die wellicht nog van groter belang zijn. God heeft ons de rustdag gegeven omdat we die nodig hebben. Maar vooral om op die dag onze Schepper te eren. We hebben het leven van Hem gekregen, en zijn Hem daarom alle eer verschuldigd. Het is voor een samenleving een zegen om dat iedere dag voor ogen te houden, en één dag in de week in het bijzonder.